

„Dehogyis!” nyugtatom meg. „Csak éppen hozzákoccantam egy kicsit. Nem is érzem már.”

A harangozó keskenyre húzott szemmel figyel.

„Pedig nem” dörmögi. „Jól beleütötte.”

Amikor elbúcsúzunk, a fűrészt lecsúsztatja a földre, így fog kezét velem is, anyámmal is. A templomfal hátsó kapuján megyünk ki. A fű itt is tele van hamvas pihetoll sávokkal. Igyekszem nem rájuk lépni.

KOPASZ MÁRTA: KONGRESSZUSI PÁLYAMŰ